

Landskap: Smålands Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge Adress: Furaka, Präksnåla
 Socken: Hjghult Berättat av: F. d. Johanna Erlandsdotter
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1846 i Hjghults sockna

Uppteckningen berör ett ärginlet
Nämnemannafolk på Öland.

Skänkt historia

Vol: 1.Sidor: 1-5.

Min moder Johanna Sofia Erlandsdotter,
 står här, som sagoberätterska. Mor var född
 den 2/2 - 1846. i Hageskruu, Hjghults sockna,
 Brånobergs Län. död den 18/11 1912. i Krok-
 hult samfundstället. - Mor var ingen saga-
 berätterska i egentlig mening men vad hon
 berättade var korrekt. Hennes häglägare
 vävna där hon varit styv. Särtille de husliga
Bestyrken.

1.)

ACC. NR. M. 7053:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Senna säga har mor kört när han,
som flicka tjänade hos sin syster hu-
na. Han var gift med organisten
och folkskolläraren Bräckman, som
tjänstgjorde i Långlöts församling i
Öland. I Långlöt hade en gång i
tiden bott ett riktigt bondfolk, men i
huvudet vägnar vore de inget riktigt
utrustade; utom i sitt eget lycke. Län-
ge hade dessa makar önskat, att man
men i fråga, måtte bli befriad med
någon förtroendetjänst. Efter lång
väntan blev han invald till nämnd-
mannen. Nu finnes en gammal utsa-
ga hos oss, att till nämndeman duger
h. o. m. de mest ofroliga saker. Ex. "En väl
fylld hävack med ett kallsvan svan-
etter;" men jag lämnar detta påståen-

Skamtblis-
tonia.

2.)

ACC. N:R. M. 7053 : 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de åt sitt värde. — Bemälda bondfolk
ägde en stor gård, vilket bevisas därav
att dom b.a. hölla sig med 3. tjänsteflic-
kor. När den efterlämnade nyheten nåd-
de den nybakade "Mämudemannamoran",
så vart hon och hennes 3. tjänsteflic-
kor i färd med att i Fästuset på af-
tonen mjölka korna. "Rort för turan",
sade mämudemannamoran och sprang upp
från mjölkpallen, "Om av flickorna bäre
in stäborna och två bäre in mig!" På
aftonen vart en av tjänsteflickorna till-
sagd att tända 2. ljus "Ett för mämde-
man och ett för mämudemannamora. Flit-
kan sade, "Här finnes f. n. blott ett ljus."
"Har du vel till att bugga av det din-
demma Högda." Svarade mämudamans-
moran. Två ljus måtte det brinna.

3.)
Liffills hadde mannen deltagit i gårdens göromål, men i egenkap av nämndeman, så skulle han nu "Sitta på kassören & skriva". Nämndemansmorren avstängde med lakar och Hasseltpräpar liksom ett fält invid ett fönster i stora rummet och satte dit in bord och stol och så var "Kassören" färdig, men vad värre var, nämndeman kunde inte skriva det ringaste. Hans granne däremot var skrivkunnig och f.ö. en person som var med sin tid. Han kom påföljande dag för att lyckönska den nye nämndemannen till sitt viktiga kall. Efter att först hava lyckönskat Nämndemansmorren, så sporde han: "Har vi nämndeman hemma i dag?" Han svare något brist

4.)
"Nämndeman sitter på kontoret & skriver."

"Var ha vi kontoret, om jag får fråga?"
Sade grannen. Nämndemans morau
pekade på det vita käftet och sade,
"Herre Gu, ser han infet?" Grannen steg
in i det förmenta kontoret och lyckans
kade nämndemannen; som sade, "jag
håller på göra en förteckning över husu
mycket hö & halu jag fått i år. Grannen
såg på papperet, men kunde inget för-
stå av innehålllet, ty det var blott långa
och korta streckar här och tvärs på
papperet. Han sade, "Nämndeman,
det hära förstår infet jag." Nämnde-
mannen svarade, "Ett hök har du va-
rit, för aldrig har du velat lära dej
någ, begriper du infet att de långa
strecken betecknar Hoalun & de korta Hö."

5.)
"Javisst, så är det sade grannen och
smålog. Sen sade han adjö, och gick
han så hem till sig. - Påföljande sön-
dag skulle det nyblivna nämndemannas
folket besöka Högsmässan. Men av
någon anledning, så blevo dam li-
ket fördröjda, så albartjänsten var
börjad. Namn känt är efter välsängen
"Herre förbarm dig över oss m.m." Så sjunges
i regel första versen av Ps: 24 i den gam-
la, Wallinska psalmboken, "Allena Gud, äro
Församlingen reser sig då upp och sjunges
stående. Just som dam reste sig, stod
nämndemannen och hans mora i kyr-
kodörren. Som trodde att det var vid de-
ras ankomst, som folket reste sig, så dam
ginga gången framåt och slog med händerna
åt folket och sade: Siffen, Piffen, Go vänner! Vi
äro intet mera än människor, fast Gud höjt oss!"